

Voor 3,3 miljoen kinderen in Nederland.

Met het oog op de komende Tweede Kamerverkiezingen doen wij een dringend beroep op uw partij: geef kinderen een serieuze plek in uw verkiezingsprogramma. Defence for Children Nederland biedt u hierbij een juridisch kader dat richting geeft aan toekomstgericht beleid: het VN-Kinderrechtenverdrag. Dit verdrag is niet slechts een lijst van rechten, maar een bindende afspraak die vraagt om een fundamentele perspectiefwisseling: van denken in beleidsterreinen naar kijken door de ogen van het kind.

Als dé juridische kinderrechtenorganisatie van Nederland, met gezaghebbende (inter)nationale expertise op het VN-Kinderrechtenverdrag, weten wij wat nodig is om kinderen echt te beschermen. Zolang wet- en regelgeving niet is gebaseerd op de leefwereld van kinderen, blijft het dweilen met de kraan open. Daarom roepen wij u op: zet de kinderrechtenbril op. Kijk niet *naar* kinderen vanuit beleid, maar *vanuit* kinderen naar beleid. Zo vangen we schrijnende gevallen op voordat ze zich kunnen voordoen. En zo zorgen we er voor dat kinderen als burgers gezien en gehoord worden.

Defence for Children Nederland heeft de volgende kinderrechten en thema's uitgelicht die ons nu bezighouden en zorgen baren. Met het opzetten van deze kinderrechtenbril tijdens het schrijven van uw programma draagt u uit vastberaden te zijn in het streven naar een samenleving waarin elk kind veilig opgroeit en gelijke kansen krijgt.

Artikel 6 – Recht op leven en ontwikkeling

Een kind is geen beleidsobject, maar een groeiend mens met unieke ontwikkelbehoeften. Het VN-Kinderrechtenverdrag schrijft voor dat kinderen recht hebben op optimale ontwikkeling, lichamelijk, geestelijk, emotioneel en sociaal. In eerste plaats is de ouder of verzorger hier verantwoordelijk voor, maar als die zorg niet toereikend is de overheid verplicht deze ontwikkeling te ondersteunen. Dit vraagt onder andere om passende jeugdzorg, een kindgerichte aanpak in het strafrecht en erkenning van geworteldheid bij kinderen die al langer dan 5 jaar in Nederland wonen zonder verblijfsstatus. Huidige systemen zijn te vaak gefragmenteerd. Alleen met integrale, proactieve en toegankelijke ondersteuning kunnen we voorkomen dat kinderen worden geschaad in hun ontwikkeling.

Artikel 27 – Recht op een toereikende levensstandaard

Een veilige en stabiele basis is essentieel voor ieder kind. Toch leven honderdduizenden kinderen in armoede, onzekere woonsituaties of zonder toegang tot basisvoorzieningen. Dit schaadt hun gezondheid, onderwijsloopbaan, gevoel van veiligheid en toekomst. Armoede wordt vaak van generatie op generatie doorgegeven en vergroot de kansenongelijkheid in onze samenleving. Beleidsmaatregelen mogen armoede niet verzachten, maar moeten deze structureel doorbreken. Dat vraagt om visie, samenwerking en de politieke wil om ongelijkheid echt aan te pakken, met het belang van het kind als toetssteen. Ieder kind heeft recht op een stabiele woonomgeving, basisvoorzieningen zoals water, toegang tot zorg, onderwijs en ontspanning – ongeacht de financiële situatie van het gezin.

Artikelen 22 – Recht op bijzondere bescherming voor vluchtelingen

Het leven van een kind op de vlucht wordt getekend door oorlog, verlies en onzekerheid – omstandigheden waarop het zelf geen enkele invloed heeft. Het enige dat hen onderscheidt van kinderen in veilige landen is het toeval van waar hun wieg stond. Juist daarom hebben kinderen die vluchten of asiel aanvragen volgens het VN-Kinderrechtenverdrag recht op bijzondere bescherming. Maar die bescherming ontbreekt in Nederland. Ruim 7.000 kinderen verblijven momenteel in noodopvanglocaties die niet zijn ingericht op een veilige, stabiele kindertijd. Kinderen worden te vaak verplaatst naar een andere locatie, waardoor zij geen mogelijkheid hebben om te hechten aan een omgeving, onderwijs of sport. Deze voortdurende ontworteling schaadt hun ontwikkeling. Sommige kinderen worden zelfs gedetineerd vanwege hun verblijfsstatus en dit dreigt te vermeerderen onder het EU Migratie Pact. Nederland is juridisch verplicht om het belang van het kind leidend te maken in wetgeving, procedures en opvang. Alleen door te kiezen voor kindgerichte en stabiele opvang onder de spreidingswet, kindvriendelijke procedures en afschaffing van migratiedetentie voldoet ons beleid aan de minimumnormen van het VN-Kinderrechtenverdrag.

Artikelen 19, 34, 35 en 36, het Facultatief Protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie, en General Comment nr. 25 – Recht op bescherming tegen uitbuiting, geweld en misbruik

Zowel in de fysieke als in de digitale wereld worden kinderen geconfronteerd met ernstige risico's op (seksuele) uitbuiting, misbruik en mensenhandel. Slachtofferschap kent vele vormen: van fysieke uitbuiting tot online misbruik zoals grooming, sextortion, livestreaming van seksueel geweld en de verspreiding van kindermisbruikmateriaal. Deze digitale varianten doen minstens zoveel schade en vereisen een even krachtige reactie. Toch is de bescherming van kinderen in de praktijk vaak gefragmenteerd: de aanpak is versnipperd over verschillende beleidsterreinen, signalen worden gemist en samenwerking tussen zorg, preventie, handhaving en opsporing schiet tekort. Elk kind heeft recht op bescherming tegen alle vormen van uitbuiting en misbruik, zoals vastgelegd in artikelen 34, 35, 36 en het Facultatief Protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het VN-Kinderrechtenverdrag. Dit geldt ongeacht woonplaats, verblijfsstatus of gezinssituatie. Structurele bescherming vraagt om een sluitende en samenhangende aanpak waarin signalering, preventie, (na)zorg en opsporing hand in hand gaan. Nederland moet hierin nationale regie pakken en zich ook op Europees niveau inzetten voor een sterke digitale bescherming van kinderen, zoals onderstreept in General Comment 25 van het VN-Kinderrechtencomité.

Met vriendelijke groet,

Mirjam Blaak

Directeur-Bestuurder Defence for Children – ECPAT Nederland